

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122013144
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122013144.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.11.2022, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2022, sp. zn. 41Nt/29/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2022, sp. zn. 41Nt/29/2022 súd podľa § 399 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku odmietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15T/8/2019 vo vzťahu k uzneseniu č.k. 15T/8/2019-105, zo dňa 13.05.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8T/21/2022, zo dňa 19.07.2022.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15T/8/2019 vo vzťahu k trestnému rozkazu č.k. 15T/8/2019-56, zo dňa 20.05.2020.

Proti tomuto uzneseniu riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.10.2022 a doplnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.10.2022. Namietal, že sťažnosť podáva z dôvodu, aby sa mohol vyjadriť k obnove konania, keďže aj napriek predloženiu dokladov na obnovu konania súd obnovu konania zamietol. Je presvedčený o istých okolnostiach, na ktoré má podklady a potvrdenie, napriek tomu, že bol odsúdený a bol mu premenený trest, keďže nikto z rozhodujúcich sudcov na okresnom súde nebral do úvahy potvrdenia, ani isté omyly, ktoré začali už pri vyšetrovaní. V uznesení zo dňa 30.07.2019 sa uvádza na prvej strane dlh na výživnom vo výške 490,- eur od marca do mája 2019 a za toto obdobie vychádza suma teda na 390,- eur, keďže mal platiť 130,- eur mesačne. Exmanželka uviedla, že núdzou netrpí a náhradné výživné nežiadala. Žaloba bola podaná dňa 17.09. a dovtedy bolo uhradené z dlhu celkovo 420,- eur, neskôr bolo doplatené 30, 65, 30 a 125,- eur. Obžaloba obsahuje sumu 590,- eur, aj keď vyšetrovateľ uvádza 490,- eur, trestný rozkaz bol vydaný dňa 20.05.2020, ešte pred vynesením trestného rozkazu boli súdu zaslané potvrdenia o zaplatení, ktorý to odignoroval. K trestnému rozkazu nikdy nebol dostatočne vypočutý a dodnes mu nikto nedal priestor na vyjadrenie. Samosudca C. mu bez vyjadrenia a vypočutia premenil trest. D. C. na jeho pripomienku, že chce predložiť potvrdenie o zaplatení, to odmietol prijať so slovami, že si to má nechať pre krajský súd. Skúšobná doba trvala do 20.06.2021 a je pravdou, že 18.09.2020 spáchal prečin, ale rozsudok bol vydaný dňa 30.09.2021 po skúšobnej lehote a vinným sa stal až po vynesení rozsudku, takže súd na to vôbec nemal prihliadať. Exmanželka mu robila zo života peklo, obrala ho podvodom o 40.000,- eur, odmietala mu stretnutia so synom. Krajský súd vo svojom uznesení po podaní sťažnosti uviedol nesprávne právoplatnosť rozsudku, ktorá bola dňa 20.06.2020 a nie 20.07.2020. Skúšobná doba

bola od 20.06.2020 do 20.06.2021, uznesenie okresného súdu od D. C. mu bolo doručené 23.06.2020, teda po skončení zákonnej lehoty. Zameškané výživné zaplatené bolo, ale potvrdenia o zaplatení každý odmietol do spisu prijať, rozhodnuté bolo 19.07.2022, teda po zákonnej lehote, kedy trest nebolo možné premeniť, lebo zákonná lehota bola 1 rok. Už počas vyšetrovania sa snažil dlžné výživné uhradiť, to znamená nerobil to úmyselne, lehota na uzavretie trestu mu uplynula a nie je možné mu trest vôbec premeniť. V závere chce požiadať na základe uvedených skutočností o povolenie obnovy konania. Sťažnostný súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeného podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že obžalovaný súdu doručil predmetné potvrdenia, ktoré mali osvedčovať, že uhradil dlžné výživné, predtým ako súd vydal trestný rozkaz. Súdu teda tieto dôkazy boli známe a zákonný sudca ich musel vyhodnotiť ešte predtým, ako trestný rozkaz vydal. On ich neakceptoval a o výšku úhrad neznížil vo výrokovej časti sumu dlžného výživného. Pokiaľ obvinený chcel vyjadriť svoj nesúhlas proti trestnému rozkazu, mal voči nemu podať odpor, čo sa však nestalo. Z uvedených dôvodov preto súd zamietol návrh na povolenie obnovy konania vo vzťahu k vydanému trestnému rozkazu. Súd odmietol návrh na povolenie obnovy konania vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 13.05.2022 a vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Prešove, pretože ide o rozhodnutie, voči ktorým Tr. poriadok vôbec nepripúšťa možnosť povolenia obnovy konania.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 20.05.2020, sp. zn. 15T/8/2019 bol A. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 13.05.2022, sp. zn. 15T/8/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.07.2022, sp. zn. 8Tos/21/2022 súd vyslovil, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 20.05.2020, sp. zn. 15T/8/2019 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace vykoná, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený A. B. podal dňa 12.09.2022 na Okresný súd Prešov podanie, ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh na povolenie obnovy konania, ktorý je obsahovo de facto totožný s jeho sťažnosťou proti uzneseniu prvostupňového súdu.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úvodom považuje sťažnostný súd za potrebné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné

rozhodnutie postačujúce a súd nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi takejto osoby (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V intenciách už uvedeného krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sťažnostnému súdu, ale ani súdu prvého stupňa neprislúcha opätovne posudzovať náležité zistenie skutkového stavu veci, ani spôsob, akým boli hodnotené dôkazy, ktoré už v pôvodnom konaní boli známe, preto sa sťažnostný súd obmedzil len na dôkazy, ktoré by bolo možné považovať za nové, súdu skôr neznáme a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Odsúdený vo svojom písomnom návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že vyšli najavo nové skutočnosti a to, že je rozpor na výživnom medzi tým, čo uviedol vyšetrovateľ, potvrdenie o zaplatení výživného predložil vyšetrovateľovi a zaslal aj samosudcovi, ale bolo to odignorované a nikto to nebral do úvahy, prišiel mu trestný rozkaz, kde ho samosudca odsúdil aj napriek zaplateniu a zaslaniu potvrdenia o platbách. Následne bol predvolaný na okresný súd, kde mu nebolo dovolené predložiť tieto skutočnosti, sudca mu bránil preukázať dôkazy a obhájiť sa. V uznesení krajského súdu je uvedená skúšobná lehota od 20.06.2020 do 20.06.2021 a právoplatnosť rozsudku 20.06.2020, pričom krajský súd aj napriek tomu, že dňa 20.06.2022 uplynula lehota na premenu trestu a už po tomto dátume trest nemohol premeniť, rozhodol dňa 19.07.2022. Krajský súd už rozhodovať o premene trestu nemohol, keďže skúšobná doba uplynula 20.06.2022. Po všetkých týchto nových zisteniach žiada obnovu konania.

Vo vzťahu k uvedenému sťažnostný súd udáva, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdy nepreskúmajú nanovo vinu obžalovaného, ani nanovo nepreskúmajú a nevyhodnocujú dôkazy, ktoré už raz boli vykonané a zhodnotené v pôvodnom konaní a obmedzujú sa len na skúmanie, či v konkrétnej veci boli alebo neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia ako aj obsahu predloženého spisu, krajský súd konštatuje, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a stotožňuje sa s názorom, že odsúdený A. B. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vo vzťahu ku konaniu, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 20.05.2020, sp. zn. 15T/8/2019, neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo spolu so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Skutočnosti a dôkazy a to predloženie fotokópií potvrdení o hotovostných vkladoch a fotokópií poštových poukazov, či podacích lístkov nie sú dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Väčšina týchto dôkazov bola predložená už v konaní v pôvodnej veci, aj keď konajúci súd na tieto neprihliadal, pričom správne mal postupovať tak, že výšku dlžného výživného mal ponížiť o obvineným zaplatené sumy na výživnom, ale zároveň navýšiť o dlžné výživné za každý ďalší mesiac od podania obžaloby do vydania trestného rozkazu, teda za obdobie od 23.09.2019 do 20.05.2020. Rovnako tak ďalšie dôkazy potvrdzujúce zaplatenie výživného obvineným, na ktoré bol zo zákona povinný a to po právoplatnosti trestného rozkazu dňa 20.06.2020, predložené odsúdeným či už v pôvodnej veci alebo v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v kontexte ďalších vykonaných dôkazov a to jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti nie sú dôkazmi a skutočnosťami súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo v rozpore s účelom trestu. Navyše obžalovaný skutkové zistenia uvedené vo výroku trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 20.05.2020, sp. zn. 15T/8/2019 nenapádal opravným prostriedkom, nakoľko napriek poučeniu proti predmetnému trestnému rozkazu odpor nepodal, čím de facto akceptoval výrok tohto trestného rozkazu.

Vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia, ktorým súd odmietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 13.05.2022, sp. zn. 15T/8/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.07.2022, sp. zn. 8Tos/21/2022 krajský súd udáva, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v zmysle § 399 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku návrh na povolenie obnovy konania smeroval len proti rozhodnutiu alebo výroku ohľadom, ktorého obnova konania nie je prípustná, a to s poukazom na § 394 Tr. poriadku, keďže z § 394 Tr. poriadku jednoznačne vyplýva, vo vzťahu k akým konaniam je obnova konania prípustná, pričom medzi uvedenými konaniami nie je konanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a premene trestu.

Z uvedených dôvodov krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.